

บรรณาธิการ / Editorial

วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ฉบับนี้ จัดทำขึ้นท่ามกลางบริบทของการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมที่มีความซับซ้อนและเชื่อมโยงกันมากขึ้น ทั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ความท้าทายด้านความเหลื่อมล้ำและความเป็นธรรมทางสังคม ประเด็นเหล่านี้ล้วนตอกย้ำถึงความจำเป็นในการบูรณาการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่อาศัยทั้งฐานวิชาการและการประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ

บทความวิจัยที่นำเสนอในฉบับนี้สะท้อนมุมมองและข้อค้นพบที่หลากหลายครอบคลุมประเด็นสำคัญตั้งแต่การเสริมสร้างธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ดังปรากฏในบทความ “ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมเพื่อความยั่งยืนขององค์กร: กรณีศึกษาเขตประกอบการอุตสาหกรรมไออาร์พีซี” ประเด็นเชิงโครงสร้างและสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผ่านบทความ “อุปสรรคและแนวทางในการกำหนดตัวชี้วัดด้านการตั้งถิ่นฐานและความมั่นคงของมนุษย์เพื่อการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในประเทศไทย: การวิเคราะห์ด้วยกระบวนการทัศน์สถาบันนิยมใหม่แนวสังคมวิทยา” ตลอดจนการตั้งคำถามเชิงวิพากษ์ต่อปรากฏการณ์การฟอกเขียว ซึ่งสะท้อนผ่านบทความ “การก่อกำเนิดการสิ่งแวดล้อมจากการฟอกเขียวในอุตสาหกรรมรีไซเคิล: ผลกระทบต่อความยั่งยืนของระบบนิเวศและความเชื่อมั่นของผู้บริโภค” นอกจากนี้ วารสารยังนำเสนอการเชื่อมโยงมิติทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์กับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในบทความ “ความเชื่อมโยงระหว่างมิติทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เพื่ออนาคตที่ยั่งยืน: กรณีศึกษาแคมเปญโฆษณาที่ส่งเข้าประกวดในเทศกาลคานส์โลออนส์ ปี ค.ศ. 2025” พร้อมทั้งข้อเสนอเชิงนโยบายด้านสาธารณสุขและพฤติกรรมศาสตร์จากบทความ

“การประเมินพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในอาคารสนามบินนานาชาติของประเทศไทยภายหลังการยกเลิกห้องสูบบุหรี่: ข้อเสนอเชิงนโยบายโดยใช้แนวคิดการกระตุ้นทางพฤติกรรมแบบไม่บังคับ (Nudge)” ในระดับชุมชน บทความ “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการคัดแยกขยะที่ต้นทาง: กรณีศึกษาชุมชนตำบลกบินทร์ อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ (พ.ศ. 2565–2570) เพื่อความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม” และ “การจัดการขยะแบบมีส่วนร่วมตามแนวทาง 7Rs: กรณีศึกษาวัดบางแพรกและชุมชน จังหวัดนนทบุรี” ต่างสะท้อนบทบาทของการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการขับเคลื่อนการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม บทความทั้งหมดไม่เพียงอธิบายสถานการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น หากยังนำเสนอแนวทาง เครื่องมือ และบทเรียนเชิงนโยบายที่สามารถนำไปปรับใช้ได้ ในบริบทที่หลากหลาย กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารฉบับนี้จะเป็นพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างนักวิชาการ นักวิจัย ผู้กำหนดนโยบาย และผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน เพื่อส่งเสริมการตั้งคำถามเชิงวิพากษ์ การบูรณาการศาสตร์ และการสร้างนวัตกรรมเชิงนโยบายที่ตอบโจทย์ความท้าทายในโลกยุคปัจจุบัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่มีความสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืนในระยะยาว

ท้ายที่สุดนี้ กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้เขียนบทความ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความ ตลอดจนผู้อ่านทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุนการดำเนินงานของวารสารด้วยดีเสมอมา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารการจัดการสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างองค์ความรู้และการขับเคลื่อนสังคมไทย และสังคมโลกสู่ความยั่งยืนอย่างแท้จริง